

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/763

af 2. maj 2017

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer letvægtstermopapir med oprindelse i Republikken Korea

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFØRLØB**1.1. Midlertidige foranstaltninger**

- (1) Den 16. november 2016 indførte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en midlertidig antidumpingtold på importen til Unionen af visse typer letvægtstermopapir (»termopapir«) med oprindelse i Republikken Korea (»det pågældende land«) ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2005 ⁽²⁾ (»forordningen om midlertidig told«).
- (2) Undersøgelsen blev indledt den 18. februar 2016 ⁽³⁾ som følge af en klage, der blev indgivet den 4. januar 2016 af European Thermal Paper Association (»ETPA« eller »klageren«) på vegne af producenter, der repræsenterer mere end 25 % af den samlede EU-produktion af visse typer termopapir.
- (3) Som anført i betragtning 14 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af tendenser med relevans for vurderingen af skaden omfattede perioden fra den 1. januar 2012 til undersøgelsesperiodens slutning (»den betragtede periode«).

1.2. Efterfølgende sagsforløb

- (4) Efter fremlæggelsen af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for beslutningen om at indføre en midlertidig antidumpingtold (»den foreløbige fremlæggelse af oplysninger«), indgav tre interesserede parter skriftlige redegørelser for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. Parter, der anmodede herom, fik mulighed for at blive hørt.
- (5) Både Hansol-gruppen og ETPA anmodede om indgriben fra høringskonsulenten i handelsprocedurer (»høringskonsulenten«). Under høringerne, der blev afholdt den 13. december 2016 og den 2. marts 2017, tog Hansol-gruppen spørgsmål op igen, som også var blevet drøftet under høringen den 10. marts 2016 (dvs. en række forretningsmæssigt forbundne omspoleres anmodning om fritagelse for at besvare spørgeskemaet) og anfægtede den metode, der blev anvendt til beregning af dumping og skade. Under høringen den 22. marts 2017 henviste Hansol-gruppen til nogle spørgsmål vedrørende dumpingberegningerne og foreslog en ændring i foranstaltningernes form. Under høringen den 24. januar 2017 udtrykte ETPA bekymring over visse spørgsmål vedrørende fortrolighed og anfægtede Hansol-gruppens påstande vedrørende varedækningen og graden af støtte til foranstaltninger.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2005 af 16. november 2016 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse typer letvægtstermopapir med oprindelse i Republikken Korea (EUT L 310 af 17.11.2016, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 62 af 18.2.2016, s. 7.

- (6) Efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger fortsatte Kommissionen med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at drage endelige konklusioner i sagen. Kommissionen orienterede samtlige parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for hensigten om at indføre en endelig antidumpingtold på importen til Unionen af termopapir med oprindelse i Republikken Korea (den endelige fremlæggelse af oplysninger). Samtlige parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger blev der foretaget yderligere ændringer af beregningerne af dumping og skade, hvilket alle parter blev underrettet om og fik en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger (den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger). Samtlige parter fik efterfølgende en frist til at fremsætte bemærkninger til ændringen af foranstaltningernes form.
- (7) De indkomne bemærkninger fra de interesserede parter blev gennemgået og taget i betragtning, hvor det var relevant.

1.3. Den pågældende vare og samme vare

1.3.1. Den pågældende vare

- (8) Som anført i betragtning 15 i forordningen om midlertidig told er den pågældende vare termopapir af en vægt på 65 g/m² eller derunder, i ruller af en bredde på 20 cm eller derover med en vægt (inklusive papiret) på 50 kg eller derover og en diameter (inklusive papiret) på 40 cm eller derover (»jumboruller«), med eller uden basecoat på den ene eller begge sider, overtrukket med en varmfølsom belægning (som er en blanding af farven og fremkalderen, som reagerer og danner et billede ved varmpåvirkning) på den ene eller begge sider, og med eller uden dæklag, med oprindelse i Republikken Korea og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 4809 90 00, ex 4811 90 00, ex 4816 90 00 og ex 4823 90 85.

1.3.2. Påstande vedrørende varedækningen

- (9) Hansol-gruppen gentog sin anmodning om at udelukke phenolfrit termopapir fra varedækningen med den begrundelse, at Kommissionen havde undladt at foretage en passende vurdering af en række faktorer. Ifølge Hansol-gruppen har phenolfrit — og andre typer af — termopapir forskellige kemiske sammensætninger, produktionsprocesser og forbrugeropfattelser.
- (10) Med hensyn til kemisk sammensætning fremførte parten, at phenolholdigt termopapir og phenolfrit termopapir har meget forskellige kemiske sammensætninger, baseret på at de behandles forskelligt på EU-markedet ud fra et lovgivningsmæssigt synspunkt, alt efter hvilken fremkaldere der er anvendt i fremstillingen. Det bør dog bemærkes, at kun bisphenol A (i det følgende benævnt »BPA«), dvs. en af de mange mulige phenolholdige fremkaldere, for nylig blev forbudt i Unionen med virkning i 2020, og at der ikke er nogen særskilt retlig behandling af alle andre phenolholdige fremkaldere. Den påståede strengere lovgivningsmæssige behandling af to bisphenolholdige fremkaldere er ikke nok til at påvise, at alle bisphenoler og phenolstoffer, der anvendes som fremkaldere, er forskellige fra andre farvefremkaldere. Det bemærkes endvidere, at selv om fremkalderen er af afgørende betydning, er den blot én af de mange typer kemikalier, der er nødvendige for at fremstille termopapir. Desuden er der intet i sagens akter, der understøtter påstanden om, at termopapir, der indeholder BPA, allerede er blevet forbudt i nogle medlemsstater. Ud fra et materielt synspunkt konkluderes det derfor, at phenolholdigt og phenolfrit termopapir ikke har hver sin kemiske sammensætning. Påstanden afvises derfor.
- (11) Hvad angår fremstillingsprocesser hævdede parten, at det ikke er muligt at fremstille phenolfrit og BPA-frit termopapir på samme produktionslinje. Undersøgelsen viste imidlertid, at det teknisk set er muligt at fremstille både phenolfrit og phenolholdigt termopapir på samme produktionslinje, om end i forskellige partier, og at EU-producenterne gør dette.
- (12) Med hensyn til forbrugeropfattelse hævdede parten, at forbrugerne er bevidste om tilstedeværelsen af bisphenol i termopapir. Endvidere hævdede Hansol-gruppen, at en amerikansk producent af termopapir begyndte at fremstille phenolfrit termopapir som reaktion på efterspørgsel fra kunderne, og at en supermarkedskæde i Unionen udtrykte bekymring over den type fremkaldere, der blev anvendt i termopapiret. Selv om der kan være forskel på forbrugernes præferencer, er alle varetyper generelt indbyrdes substituerbare ud fra et efterspørgselsperspektiv (uden at slutbrugerne foretager nogen ændringer) og er i konkurrence med hinanden.

- (13) Hansol-gruppen påstod også, at der kun er en begrænset mængde Pergafast 201 (en phenolfri farvefremkaldere), og at der er en betydelig prisforskel mellem phenolholdigt og phenolfrit termopapir ud fra købspriserne for de to virksomheder i Unionen, der er forretningsmæssigt forbundet med Hansol-gruppen.
- (14) Da der findes mange forskellige former for fremkaldere, er påstanden om den begrænsede mængde af kun én bestemt type, dvs. Pergafast 201 (som Hansol-gruppen under alle omstændigheder ikke lader til at have anvendt) irrelevant, idet der findes alternativer. For eksempel vurderede to af Det Europæiske Kemikalieagenturs udvalg, nemlig Udvalget for Risikovurdering («RAC») og Udvalget for Socioøkonomisk Analyse («SEAC») i 2015, at der var ca. 10 realistiske alternativer til BPA i termopapir ud over nye lovende alternativer⁽¹⁾. Leverandørerne af kemiske fremkaldere forventes at være klar til det forbud mod BPA, der er nævnt i betragtning 10, og til udløbet af patentet på Pergafast 201 i 2019.
- (15) For så vidt angår den påståede prisforskel, er det almindeligt, at den vare, der er omfattet af en antidumpingundersøgelse, omfatter forskellige typer inden for forskellige prisintervaller. Denne prisforskel er dog ikke i sig selv tilstrækkeligt til at betragte de forskellige typer som værende forskellige varer med henblik på at definere en vare, der er genstand for en antidumpingundersøgelse, så længe de forskellige typer deler de samme grundlæggende egenskaber og konkurrerer med hinanden, hvilket er tilfældet her. Under alle omstændigheder bliver alle elementer, der påvirker priserne, taget i betragtning i forbindelse med sammenligningen af priser. Hansol-gruppen gentog, at der er en væsentlig prisforskel mellem phenolholdigt og phenolfrit termopapir (ifølge indkøbspriserne fra deres omspolere i Unionen), hvilket angiveligt ville påvise, at der er tale om forskellige varer. I denne henseende kan den overordnede konklusion i betragtning 113 i forordningen om midlertidig told, om at enhedsalgspriserne for phenolfrit termopapir faldt mere end enhedsalgspriserne for phenolholdigt termopapir, ikke modsiges af købsprisen hos to EU-virksomheder, der er forretningsmæssigt forbundne med Hansol-gruppen, og som udgør en lille del af EU-forbruget.
- (16) Hansol-gruppen hævdede oprindeligt, at phenolfrit termopapir ikke burde være omfattet af undersøgelsen, fordi phenolfrit termopapir hverken fremstilles eller eksporteres fra Republikken Korea. I den forbindelse viser Hansol-gruppens hjemmeside, at denne part sælger bisphenolfrit termopapir og termopapir uden BPA.
- (17) Hansol-gruppen hævdede også, at Kommissionen gjorde uret i at fastsætte en alt for bred varedækning, fordi det vil hæmme den fremtidige teknologiske udvikling. Parten hævdede især, at klagernes kataloger ikke indeholder termopapir af en vægt på under 44 g/m², og gentog sin påstand, der er anført i betragtning 20 i forordningen om midlertidig told, om at denne type termopapir bør udelukkes.
- (18) Denne påstand blev ikke understøttet af nogen dokumentation. For det første fremgår det ikke af sagens akter, at termopapir af en vægt på under 44 g/m² har forskellige fysiske, tekniske og kemiske egenskaber, anvendelse, forbrugeropfattelse, distributionskanaler, fremstillingsproces, produktionsomkostninger eller kvalitet end andet termopapir, eller at de ikke skulle være indbyrdes substituerbare. For det andet er der ingen tekniske barrierer, der vil forhindre producenter i at fremstille termopapir af en vægt på under 44 g/m². Faktisk sælger én EU-producent på nuværende tidspunkt termopapir af en vægt på 42 g/m². For det tredje er der ingen klar skillelinje, hvad angår gramvægt. Producenter af termopapir arbejder med en tolerance udtrykt i vægt. Det er f.eks. muligt, at et stk. papir, der markedsføres som 45 g/m², faktisk vejer lidt mindre, eller at et stk. papir, der markedsføres som 44 g/m², rent faktisk vejer mere end det. Påstanden blev derfor afvist.

1.3.3. Konklusion

- (19) De konklusioner vedrørende den pågældende vare og samme vare, der blev nået i betragtning 16-24 i forordningen om midlertidig told, blev derfor bekræftet i overensstemmelse hermed.

2. DUMPING

2.1. Normal værdi

- (20) Som forklaret i betragtning 12 i forordningen om midlertidig told består Hansol-gruppen af de koreanske eksporterende producenter Hansol Paper og Artone. Hvad angår Artone var der to varettyper med intet eller et ikke-repræsentativt hjemmemarkedssalg. For disse to varettyper var den normale værdi, jf. grundforordningens

⁽¹⁾ RAC og SEAC, baggrundsdokumentet til udtalelsen om bilag XV-dossieret, der foreslår begrænsninger på 4,4'-isopropylidendiphenol (bisphenol A, BPA), 4. december 2015, kan findes på <http://echa.europa.eu/documents/10162/d52d2c6b-2f1c-4ddf-bb44-4e3e42ea1820>, s. 356-358.

artikel 2, stk. 3, beregnet på grundlag af Artones produktionsomkostninger (se betragtning 34-36 i forordningen om midlertidig told). Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Hansol-gruppen, at ved fastsættelsen af den normale værdi for disse to varetyper burde Kommissionen have anvendt priserne fra den anden producent, Hansol Paper, i stedet for at fastsætte den normale værdi på grundlag af Artones produktionsomkostninger. Denne påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.

- (21) Denne påstand blev afvist, da Kommissionen fastslog, at Artones omkostningsstruktur og salgspriser var væsentligt forskellig fra Hansol Papers. For en af disse to varetyper, der sælges af Hansol Paper, blev salgsmængden på hjemmemarkedet desuden anset for ikke at være repræsentativ. Kommissionen bekræftede derfor, at under disse omstændigheder var det mere hensigtsmæssigt, at den normale værdi for disse varetyper blev beregnet på grundlag af Artones produktionsomkostninger plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G-omkostninger«) samt fortjeneste, i overensstemmelse med den første mulighed i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3.

2.2. Eksportpris

- (22) I sine bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Hansol-gruppen inklusionen af små ruller i dumpingberegningerne af to grunde. For det første fordi salgsmængden af jumboruller til ikke forretningsmæssigt forbundne parter ville være betydeligt, og derfor ville en beregning på grundlag af disse salg være repræsentativ. For det andet fordi små ruller ikke er den pågældende vare.
- (23) Som forklaret i betragtning 25 og 37 i forordningen om midlertidig told var størstedelen (mellem 75 % og 85 %) af EU-salget hos Hansol Paper og Artone et salg til forretningsmæssigt forbundne parter som var bestemt til omdannelse til små ruller. I betragtning af den betydelige mængde af jumboruller, der blev omdannet til små ruller og først derefter videresolgt til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder, fastholdt Kommissionen, at disse små ruller er nødt til at blive inkluderet i beregningerne. Det var derfor hensigtsmæssigt, at eksportprisen angående salget af jumboruller til forretningsmæssigt forbundne parter til omdannelse til små ruller blev fastsat på grundlag af den pris, hvortil den importerede og omdannede vare første gang blev videresolgt til uafhængige kunder i Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9.
- (24) Efter fremlæggelsen af de endelige oplysninger gentog Hansol-gruppen sin indsigelse mod medtagelsen af små ruller i dumpingberegningen. Der blev imidlertid ikke fremført nye elementer.
- (25) Desuden kritiserede Hansol-gruppen den omstændighed, at, hvad angår salget gennem forretningsmæssigt forbundne parter, blev dumpingmargenen baseret på grundlag af data fra én forretningsmæssigt forbundet omspoler og ikke på data fra alle fire forretningsmæssigt forbundne omspolere.
- (26) I denne forbindelse skal følgende bemærkes: Den 19. februar 2016 anmodede Hansol-gruppen Kommissionen om fuldt ud at fritage tre af de fire forretningsmæssigt forbundne omspolere fra at besvare spørgeskemaet. Den 23. februar 2016 accepterede Kommissionen denne anmodning, samtidig med at Kommissionen specifikt forbeholdt sig ret til at indhente/anmode om yderligere oplysninger, efter behov, angående disse andre tre forretningsmæssigt forbundne omspolere. Efter en yderligere analyse af de oplysninger Hansol-gruppen fremlagde under et møde den 22. februar 2016 anmodede Kommissionen den 7. marts 2016 disse tre forretningsmæssigt forbundne omspolere om at besvare en justeret udgave af spørgeskemaet, hvilket bl.a. omfattede en anmodning om oplysninger vedrørende omdannelsesomkostninger og videresalg af små ruller. Den 8. marts 2016 anmodede Hansol-gruppen om en høring med høringskonsulenten, der fandt sted den 10. marts 2016. Den begrundede sin anmodning om høringen med at gentage sin anmodning om at fritage de tre forretningsmæssigt forbundne omspolere fra at udfylde spørgeskemaet, og med at det var uforståeligt »hvorfor Kommission (anmodede) om data for omkostninger og salg vedrørende varer, der ikke var den pågældende vare, og hvordan disse data kunne anvendes på en meningsfyldt måde i den nuværende undersøgelse.« Denne holdning blev gentaget under høringen.
- (27) Høringskonsulenten foreslog, at der blev fundet et kompromis mellem Kommissionens tjenestegrene og den interesserede part angående spørgsmålet om, hvordan man kan bevise om datamængden, sporbarheden og beregningen af eksportprisen baseret på salget af små ruller var relevant for undersøgelsen, og høringskonsulenten foreslog et for-kontrolbesøg på stedet hos den fjerde forretningsmæssigt forbundne importør, for hvilken

der ikke var anmodet om fritagelse, for at efterprøve rigtigheden af partens ovenstående forklaringer, og — efter et positivt resultat — at begrænse undersøgelsen til denne part hvad angår beregningen af eksportprisen for Hansol-gruppens salg af små ruller. Ud over disse forslag overvejede Kommissionen, hvordan det kunne lade sig gøre at reducere byrden for de forretningsmæssigt forbundne omspolingsvirksomheder, og hvordan der kunne sikres sporbarhed mellem salget af små ruller og importen af jumboruller.

- (28) Efter denne første høring i marts 2016 og det efterfølgende kontrolbesøg på stedet fastslog Kommissionen følgende. Ud af de fire forretningsmæssigt forbundne omspolere købte én forretningsmæssigt forbundet omspoler for det første den allermindste andel af jumboruller til omdannelse fra andre ikke forretningsmæssigt forbundne ikke-koreanske producenter af jumboruller (dvs. mindre end 25 % af købet af jumboruller). For det andet købte den samme forretningsmæssigt forbundne omspoler den største mængde af jumboruller til omdannelse til små ruller fra Hansol-gruppen. For det tredje tegner den samme forretningsmæssigt forbundne omspoler sig for størstedelen af Hansol-gruppens salg af jumboruller til forretningsmæssigt forbundne omspolere i Unionen, og den tegnede sig også for det største antal videresalg af jumboruller til uafhængige kunder. Derudover var salgsmængden til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder af små ruller også væsentligt højere end mængderne hos alle fire forretningsmæssigt forbundne omspolere, undtagen én. Sidstnævnte blev dog først erhvervet i anden halvdel af undersøgelsesperioden og var derfor mindre repræsentativ.
- (29) På denne baggrund besluttede Kommissionen at basere sine konklusioner vedrørende Hansol-gruppens salg gennem forretningsmæssigt forbundne omspolere på baggrund af dataene fra denne forretningsmæssigt forbundne omspoler, som blev anset for at være den mest repræsentative. Disse konklusioner blev betragtet som repræsentative for virksomhedens salg gennem forretningsmæssigt forbundne omspolere i lyset af denne forretningsmæssigt forbundne omspolers begrænsede mængde af indkøb af jumboruller til omdannelse med oprindelse i andre lande end Korea samt de store mængder af Hansol-gruppens salg til ikke forretningsmæssigt forbundne parter, som virksomheden havde været involveret i.
- (30) Som anført i betragtning 25 i forordningen om midlertidig told blev der for begge salgskanaler (dvs. salg af jumboruller til ikke forretningsmæssigt forbundne parter og salg af jumboruller til forretningsmæssigt forbundne parter, som var bestemt til omdannelse til små ruller) fastsat en passende vægt. Som forklaret i betragtning 45 i forordningen om midlertidig told blev konklusionen vedrørende salget af jumboruller til forretningsmæssigt forbundne parter til omdannelse til — og efterfølgende solgt videre som — små ruller til ikke forretningsmæssigt forbundne parter udvidet for at afspejle Hansol-gruppens faktiske salg i undersøgelsesperioden. Kommissionen bekræftede, at denne fremgangsmåde var hensigtsmæssig af følgende årsager. Der mindes om, at 75 %-85 % af Hansol-gruppens salg til Unionen i undersøgelsesperioden blev foretaget gennem forretningsmæssigt forbundne omspolere til omdannelse til små ruller. Det fremgik af undersøgelsen, at når dette salg blev beregnet pr. jumborulle, fandt det sted til forskellige priser sammenlignet med salget af jumboruller til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder. For bedre at afspejle den dumping, der eventuelt fandt sted, var det derfor nødvendigt, at der for begge salgskanaler blev fastsat en passende vægt, under behørig hensyntagen til salgsmængderne og værdierne for hver enkelt salgskanal.
- (31) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Hansol-gruppen endvidere, at Kommissionen faktisk havde udtaget stikprøver fra den forretningsmæssigt forbundne omspoler. Gruppen hævdede, at ved at undlade at underrette Hansol-gruppen i løbet af undersøgelsen og navnlig forud for fremlæggelsen af de foreløbige oplysninger om, at konklusionerne vedrørende salget af jumboruller til forretningsmæssigt forbundne parter til omdannelse til — og efterfølgende videresalg som — små ruller til ikke forretningsmæssigt forbundne parter ville blive udvidet for at afspejle Hansol-gruppens faktiske salg, overtrådte Kommissionen grundforordningens artikel 17. Denne påstand blev gentaget efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger. Hansol-gruppen fremførte også, at Kommissionens beslutning om at udvide konklusionerne for den forretningsmæssigt forbundne omspoler ikke havde nogen retslig hjemmel.
- (32) Kommissionen påpegede indledningsvis, at den ikke gjorde brug af grundforordningens artikel 17. I betragtning af, at Hansol-gruppen havde gjort indsigelse mod alle fire forretningsmæssigt forbundne omspoleres besvarelse af et spørgeskema og for at imødekomme forslaget fra høringskonsulenten om at begrænse byrden for den berørte part og alligevel sikre pålidelige konklusioner med hensyn til salget af små ruller og videresalg af jumboruller, fokuserede Kommissionen på den pågældende forretningsmæssigt forbundne omspoler, fordi den — på grundlag af oplysningerne fra Hansol-gruppen, som blev efterprøvet under det efterfølgende kontrolbesøg — var bedst i stand til at levere de mest præcise oplysninger med hensyn til størstedelen af Hansol-gruppens EU-salg (dvs. gruppens salg til forretningsmæssigt forbundne omspolere til et efterfølgende videresalg som små ruller til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder). For så vidt angår de andre tre forretningsmæssigt forbundne omspolere fandt Kommissionen, at deres EU-salg var meget mindre nøjagtigt og repræsentativt på grund af en række faktorer, der er beskrevet i betragtning 28. De væsentligt større mængder af ikke-koreanske jumboruller samt den omstændighed, at en af de andre tre forretningsmæssigt forbundne omspolere først blev erhvervet midt i undersøgelsesperioden, ville have resulteret i en mindre pålidelig konklusion med hensyn til disse koreanske salg, hvis de var blevet medtaget i analysen. Kommissionen gjorde derfor ikke brug af grundforordningens artikel 17, og Hansol-gruppens påstand om, at Kommissionen havde anvendt stikprøver med hensyn til den forretningsmæssigt forbundne omspoler, er ikke korrekt. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 9, prøvede Kommissionen snarere at fastlægge (i de specifikke omstændigheder i den foreliggende sag),

som beskrevet i betragtning 28 og 29, den mest pålidelige eksportpris ved salget af jumboruller til forretningsmæssigt forbundne parter til omdannelse til små ruller. I henhold til grundforordningens artikel 6, stk. 8, undersøgte Kommissionen så vidt muligt, hvor nøjagtige de oplysninger, som den interesserede part leverede, var.

- (33) Fra de tidlige faser af undersøgelsen burde Hansol-gruppen desuden have været klar over relevansen af salget gennem forretningsmæssigt forbundne omspolere. Ved at indrapportere en dumpingmargen i klagen henledte klageren for det første allerede opmærksomheden på den kendsgerning, at hovedparten af Hansol-gruppens EU-salg blev foretaget gennem forretningsmæssigt forbundne omspolere, og at spørgsmålet om dumping i forbindelse med disse salg var betydeligt større end dumping i forbindelse med dens direkte salg. Klageren beregnede to margener (én for direkte salg og én for salg gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder), for hvilke klageren også fastsatte et simpelt gennemsnit, da det var umuligt at vide, præcis hvor væsentligt Hansol-gruppens direkte salg til ikke forretningsmæssigt forbundne parter var (den procentdel, der er anført i klagen for andelen af dette salg i Hansol-gruppens samlede EU-salg, var dog meget tæt på virkeligheden). For det andet gjorde Kommissionen det klart for Hansol-gruppen allerede under det første høringsmøde, at Kommissionen ikke kunne se bort fra størstedelen af Hansol-gruppens salg, der fandt sted gennem forretningsmæssigt forbundne omspolere, og at de burde medtages behørigt i dumpingberegningen. Af den grund medtog Kommissionen en anmodning om fuldstændige oplysninger om videresalg af små ruller og om omkostningerne til at omdanne en jumborulle til en lille rulle i spørgeskemaet for forretningsmæssigt forbundne omspolere. For det tredje var Kommissionen nødt til at begrænse sin analyse i forbindelse med disse salg til den pågældende forretningsmæssigt forbundne omspoler som følge af de efterfølgende drøftelser om samt Kommissionens godkendelse af (ved e-mail af 21. marts 2016) Hansol-gruppens anmodning om at fritage de andre tre forretningsmæssigt forbundne omspolere fra kravet om at besvare spørgeskemaet.
- (34) Endelig har Kommissionen fremlagt alle de begrundelser og tal, der ligger til grund for udvidelsen i forbindelse med disse salg både ved indførelsen af midlertidige foranstaltninger samt ved fremlæggelsen af de endelige oplysninger. Den interesserede parts rettigheder er således blevet respekteret fuldt ud. Hansol-gruppens påstande afvises derfor.
- (35) Hansol-gruppen hævdede også, at priserne for salg til dens forretningsmæssigt forbundne omspolere var fastsat på armslængdevilkår. Gruppen fremførte, at for dens salg gennem forretningsmæssigt forbundne omspolere, var det derfor ikke nødvendigt at beregne eksportpriserne ved at anvende salgspriserne for små ruller til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder.
- (36) Kommissionen afviste denne påstand, fordi oplysningerne i sagens akter ikke understøttede den. For det første blev den mest solgte varetype (der tegner sig for mere end 30 % af Hansol-gruppens samlede EU-salg) solgt til forretningsmæssigt forbundne parter til en salgspris, der var mellem 8 % og 15 % højere end den gennemsnitlige pris ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder. For alle varettyperne tilsammen betalte de forretningsmæssigt forbundne virksomheder for det andet en pris, der var mellem 3 % og 6 % højere end den pris, der blev opkrævet af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder. Påstanden om, at Hansol-gruppens salgspriser til forretningsmæssigt forbundne omspolere blev fastsat på armslængdevilkår, kunne derfor ikke bekræftes af oplysningerne i sagens akter. Kommissionen har desuden konstateret, at de to efterprøvede forretningsmæssigt forbundne parter i EU begge var stærkt tabsgivende for så vidt angår den pågældende vare. Dette bekræfter ovenstående konklusion om, at den købspris Hansol-gruppens forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen betalte, ikke er markedsprisen for jumboruller, i betragtning af de omkostninger de pådrager sig enten til omdannelse eller til SA&G-omkostninger, afhængigt af den forretningsmæssigt forbundne virksomhed. På dette grundlag fandt Kommissionen, at den derfor var berettiget til at beregne eksportpriserne for gruppens salg gennem forretningsmæssigt forbundne parter.
- (37) Hansol-gruppen hævdede også, at visse overvejelser i afslutningen af antidumping- og antisubsidieproceduren hvad angår laks⁽¹⁾ og i antidumpingproceduren hvad angår visse sømløse rør⁽²⁾, indikerer, at det er Kommissionens praksis at anvende de priser, der betales af de forretningsmæssigt forbundne parter i tilfælde som dette. Hvad angår den foreliggende sag, påpegede Kommissionen, at det som nævnt i betragtning 36 blev konstateret, at det forretningsmæssigt forbundne salg ikke var foretaget til priser, der var fastsat på armslængdevilkår, og at priserne derfor blev anset for at være upålidelige i forbindelse med fastsættelsen af eksportprisen. Disse forhold adskiller sig fra de sager, som Hansol-gruppen henviste til, eftersom det i disse tilfælde blev

(1) Rådets forordning (EF) nr. 930/2003 af 26. maj 2003 om afslutning af antidumping- og antisubsidieprocedurerne vedrørende importen af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Norge og antidumpingproceduren vedrørende importen af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Chile og på Færøerne (EUT L 133 af 29.5.2003, s. 1).

(2) Rådets forordning (EF) nr. 954/2006 af 27. juni 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine, om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/97 og (EF) nr. 348/2000, om afslutning af interim- og udløbsundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien samt om afslutning af interimundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien og i Kroatien og Ukraine (EUT L 175 af 29.6.2006, s. 4).

konstateret, at salget til forretningsmæssigt forbundne parter fandt sted til priser, som var fuldt ud i overensstemmelse med de priser, der blev opkrævet af uafhængige kunder. Endvidere fastslog Kommissionen også i disse sager, at de forretningsmæssigt forbundne parter opererede med en rimelig fortjeneste, hvilket ikke er tilfældet i den foreliggende sag (se betragtning 36). Denne bemærkning blev derfor afvist.

- (38) Hansol-gruppen fremførte også, at ved at anvende salget af små ruller inkluderede Kommissionen også visse salg af små ruller, som ikke var blevet produceret (dvs. omdannet) af den pågældende forretningsmæssigt forbundne omspuler, men som var blevet købt fra forretningsmæssigt forbundne og ikke forretningsmæssigt forbundne kilder.
- (39) Kommissionen havde ikke oplysninger om købspriserne eller identiteten af leverandørerne i forbindelse med købet af små ruller af denne forretningsmæssigt forbundne omspuler. Det kunne imidlertid kontrolleres, at dette salg af små ruller udgjorde 10 %-15 % (vægtmæssigt) af det samlede salg af små ruller til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder. I betragtning af, at 85 %-90 % af de solgte små ruller blev omdannet af den pågældende omspuler fra jumboruller, betragtede Kommissionen sin fremgangsmåde som værende hensigtsmæssig. Desuden blev dumpingberegningen baseret på salgspriserne for små ruller. Samtidig leverede Hansol-gruppen ikke nogen dokumentation, der viste, at salgsprisen for små ruller ville adskille sig for egenfremstillede små ruller i forhold til de erhvervede små ruller. Der er derfor ikke bevis for, at den lille andel af de erhvervede små ruller havde en indvirkning på dumpingberegningen. Kommissionen afviste derfor kravet.
- (40) Efter både den foreløbige og endelige fremlæggelse af oplysninger kritiserede Hansol-gruppen inklusionen af jumboruller fra EU i dumpingberegningen for små ruller. På grund af manglende sporbarhed mellem salget af små ruller og de tilsvarende jumboruller kunne små ruller, der er fremstillet fra jumboruller med anden oprindelse end Hansol-gruppen, ikke udelukkes — som forklaret i betragtning 43 i forordningen om midlertidig told — fra beregningen af eksportprisen for jumboruller, der omdannes og sælges som små ruller. Dette problem opstår kun, fordi Hansol-gruppen ikke har et sporbarhedssystem, sådan som andre omspolere i Unionen. Men som nævnt i betragtning 28-29, begrænsede Kommissionen uanset hvad den potentielle mængde af jumboruller, der ikke kommer fra Hansol-gruppen, som kan få betydning for fastsættelsen af denne eksportpris, ved at begrænse dens beregning af sådanne salg til kun at omfatte den pågældende forretningsmæssigt forbundne omspuler. Sidstnævnte fremstillede og videresolgte hovedsageligt små ruller fra jumboruller, som blev fremstillet af og erhvervet fra Hansol-gruppen i undersøgelsesperioden. Inklusionen af disse ruller kunne derfor kun have haft en ubetydelig indvirkning på dumpingberegningen (om nogen overhovedet) på grund af den relativt lille andel af jumboruller, der ikke kommer fra Hansol-gruppen. Under alle omstændigheder blev dumpingberegningen baseret på salgsprisen af små ruller, der højst sandsynligt ville være identiske, uanset oprindelsen af jumboruller. Påstanden blev derfor afvist.
- (41) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Hansol-gruppen, at ved visse transaktioner var transportomkostninger blevet trukket fra to gange ved beregningen af eksportprisen, og dette dobbelte fradrag var også blevet anvendt i beregningen af cif-prisen, der var blevet brugt som fællesnævner. Denne påstand blev behørigt undersøgt, og det blev fastslået, at hvad angår den forretningsmæssigt forbundne omspulers salg af små ruller, der var blevet købt fra Hansol-gruppen gennem den forretningsmæssigt forbundne forhandler, var visse godtgørelser blevet trukket fra to gange. Denne fejl blev derfor korrigeret for både eksportprisen og ved beregningen af cif-prisen.
- (42) Også med hensyn til beregning af eksportprisen hævdede Hansol-gruppen, at der vedrørende fradraget for godtgørelser fra salgsprisen for små ruller til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder ikke var taget tilstrækkeligt hensyn til tilstedeværelsen af visse mængder af ikke-koreansk basismateriale, hvilket førte til kunstigt forhøjede godtgørelser på et generelt plan. Efter at have efterprøvet denne påstand blev det fastslået, at det ganske rigtigt ikke var berettiget at anvende godtgørelserne til at beregne en koreansk eksportpris af fabrik for den del af de små ruller, der var fremstillet af jumboruller med europæisk oprindelse. Dette blev rettet ved at fratække — for en repræsentativ mængde af salget af små ruller — godtgørelser, dog kun op til niveauet for cif-priserne. På grundlag af sagens akter kunne det fastslås, at den europæiske producent havde solgt jumboruller til Hansols forretningsmæssigt forbundne omspuler i henhold til CIP-leveringsbetingelserne. Den beregnede cif-værdi blev for disse salg anset for at være sammenlignelig med værdien af fabrik for andelen af salg med koreansk oprindelse.
- (43) Efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger betvivlede Hansol-gruppen, at de reviderede enhedsgodtgørelser var blevet beregnet som et vægtet gennemsnit for alle varettyper, og gruppen foreslog, at de blev baseret — for én varetype — på de specifikke godtgørelser, der var et resultat af virksomhedens indbyrdes salg af den pågældende varetype. Kommissionen fandt, at den forretningsmæssigt forbundne omspulers indkøbte mængde af netop denne bestemte varetype, der kunne anvendes til beregningen, i løbet af undersøgelsesperioden,

ikke var tilstrækkeligt repræsentative til at udgøre et pålideligt grundlag for at fastsætte godtgørelserne til beregning af en koreansk eksportpris af fabrik for denne varetype. Den største mængde af denne varetype kom faktisk fra en andet forretningsmæssigt forbundet købskanal, som ikke blev anvendt i denne beregning. Desuden kunne Hansol-gruppen ikke påvise, at Kommissionens metode til at beregne og anvende et gennemsnit ikke var korrekt. Påstanden blev derfor afvist.

- (44) For så vidt angår de SA&G-omkostninger, der beregnes og anvendes til salget gennem en forretningsmæssigt forbundet forhandler i Unionen, anfægtede Hansol-gruppen både efter den foreløbige og derefter efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, det beløb Kommissionen havde tilføjet som en udgift i den forretningsmæssigt forbundne forhandlers tabel for fortjeneste & tab vedrørende administrationsudgifter. I den forbindelse minder Kommissionen om, at den pågældende forretningsmæssigt forbundne forhandler havde modtaget et finansielt bidrag til administrationsomkostninger fra Hansol Korea og andre forretningsmæssigt forbundne omspolere. Disse bidrag var indeholdt i den forretningsmæssigt forbundne forhandlers tabel over fortjeneste & tab som en indkomst, og det var blevet godkendt af Kommissionen. Kommissionen fandt det hensigtsmæssigt under disse omstændigheder også at tage hensyn til 100 % af de dermed forbundne omkostninger, dvs. lønomkostninger for de pågældende administratorer. Disse omkostninger var blevet identificeret under kontrolbesøget på stedet i Korea, de blev derefter omregnet til euro ved at anvende Kommissionens gennemsnitlige valutakurs i undersøgelsesperioden og overført til den forretningsmæssigt forbundne forhandlers tabel over fortjeneste & tab som en udgift. På denne måde blev håndteringen af administrationsbidrag (indkomst) bragt i balance gennem håndteringen af lønninger til administratorer (udgifter).
- (45) Hansol-gruppen hævdede, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler kun havde genereret omsætning i en del af den undersøgte periode, og at ingen af administratorerne havde været involveret i salget af den pågældende vare. Derfor var SA&G-omkostningerne sat for højt. Kommissionens fremgangsmåde var at fastsætte SA&G-omkostninger (inklusive de pågældende udgifter) for den forretningsmæssigt forbundne forhandler i forhold til den samlede omsætning hos denne forhandler. Den omsætning relaterer i sin helhed til den pågældende vare. Selv om de SA&G-omkostninger, der til sidst blev medregnet, måske blev afholdt inden omsætningen blev genereret, betyder det ikke at de er adskilt fra denne omsætning, eftersom omkostningerne blev afholdt med henblik på at opnå denne omsætning. Kommissionen konkluderede derfor, at den anvendte metode var korrekt. Påstanden blev derfor afvist.
- (46) Efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Hansol-gruppen, at Kommissionen burde have omklassificeret salget af en varetype gennem den forretningsmæssigt forbundne omspøler, eftersom slutkunden blev faktureret for en anden varetype end den, vedkommende faktisk modtog. Hvad dette angår konstaterede Kommissionen under kontrolbesøget på stedet, at den forretningsmæssigt forbundne omspøler købte en vis mængde af jumboruller indeholdende fremkaldere Bishenol-S af Hansol-gruppen, men denne vare var efterfølgende blevet solgt videre til en ikke forretningsmæssigt forbunden kunde, som en vare indeholdende fremkaldere Bishenol-A. Påstanden blev behørigt efterprøvet, og der bemærkes følgende. For det første er de to varer helt tydeligt forskellige varettyper, som har forskellige produktionsomkostninger, og som sælges på det koreanske hjemmemarked til forskellige priser. For det andet er det faktum, at den forretningsmæssigt forbundne omspøler i sin fakturering har solgt varen som en anden varetype på EU-markedet, ikke som sådan en gyldig grund til at se bort fra den faktiske produktspecifikation med henblik på prissammenligningen. Parten fremlagde ingen dokumentation for, at den vildledende produktbeskrivelse på videresalgstadiet også påvirkede salgsprisen. Påstanden blev derfor afvist.

2.3. Sammenligning

- (47) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen den normale værdi og/eller eksportpris for forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10.
- (48) Efter Hansol-gruppens bemærkninger oven på den foreløbige fremlæggelse af oplysninger blev en påstand vedrørende beregningsmetoden og anvendelsen af omkostningerne til omdannelse godkendt. Denne korrektion førte også til påpejelse af en lignende metodisk fejl med hensyn til fradraget af visse omkostninger til transportgodtgørelser, som herefter blev korrigeret. Desuden blev en regnefejl korrigeret som følge af Hansol-gruppens bemærkninger. Derudover hævdede Hansol-gruppen også, at en række godtgørelser (i forbindelse med kreditomkostninger og toldgodtgørelse) burde have været indrømmet, og metoden til beregning af fragtomkostninger i det pågældende land burde revideres ved at anvende den tildelingsmetode, som Hansol-gruppen fremlagde. Kommissionen godkendte også disse påstande og justerede den normale værdi og/eller beregningerne af eksportprisen i overensstemmelse hermed.

2.4. Dumpingmargen

2.4.1. Vægtning vedrørende dumpingmargenerne

- (49) Som forklaret i betragtning 46 i forordningen om midlertidig told var den midlertidige dumpingmargen, der blev fastsat for Hansol-gruppen, et vægtet gennemsnit af de dumpingmargener, der var fastsat for salget af jumboruller (margen på mellem 0,5 %-5 % med en vægtning på 15 %-25 %) samt salget af små ruller (margen på mellem 10 %-15 % med en vægtning på 75 %-85 %). Denne vægtning var baseret på Hansol-gruppens salgsmængde i Unionen til forretningsmæssigt forbundne og ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i undersøgelsesperioden.
- (50) Efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Hansol-gruppen, at der ikke var noget retsligt grundlag for at anvende en sådan vægtning, og at vægtningen var baseret på udokumenterede antagelser. Denne påstand blev afvist, idet vægtningen var baseret på de importerede mængder af den pågældende vare i undersøgelsesperioden som indrapporteret af Hansol-gruppen. Kommissionen mener, at det er hensigtsmæssigt at tilpasse vægtningen af den dumpingmargen, der var fastsat for salget til forretningsmæssigt forbundne parter (til efterfølgende videresalg som små ruller til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder), til dens faktiske vægtning som den var ved Unionens grænse i undersøgelsesperioden.
- (51) Hansol-gruppen betvivlede også, at Kommissionen beregnede den cif-pris, der blev anvendt som fællesnævner for de salg, der først blev omdannet fra forretningsmæssigt forbundne parter i Unionen til små ruller, før de blev solgt til ikke forretningsmæssigt forbundne brugere. Gruppen foreslog, at Kommissionen for disse salg skulle anvende de gennemsnitlige indrapporterede cif-priser på jumboruller eller en beregnet gennemsnitlig cif-værdi pr. ton på grundlag af Hansol-gruppens direkte salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder. Hvis Kommissionen alternativt ikke ville anvende én af ovennævnte metoder, opfordrede Hansol-gruppen Kommissionen til at anvende en antidumpingtold i form af et specifikt beløb pr. ton i stedet for en værditold. Parten fremførte, at en told i form af et specifikt beløb pr. ton fuldt ud ville tilfredsstille gruppens bekymringer over, at den opkrævede antidumpingværditold angiveligt ville overstige beløbet for den konstaterede dumping.
- (52) For så vidt angår sidstnævnte argument, behandles og godkendes dette i betragtning 127 og 128. Kommissionen behøver derfor ikke at tage stilling til de to mulige alternative cif-værdier, som Hansol-gruppen foreslog, da de ikke længere er relevante.
- (53) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Hansol-gruppen fradraget af kreditomkostningerne i udregningen af den beregnede cif-værdi. Denne påstand kunne ikke godtages. Den cif-pris, der blev anvendt som en fællesnævner, blev desuden påvirket af de ændringer, der er beskrevet i betragtning 41 til 42.
- (54) Under hensyntagen til ændringerne i fastsættelsen af eksportprisen, den normale værdi og cif-prisen, som fastsat i betragtning 41, 42, 48 og 53, og i bekræftelse af de øvrige undersøgelsesresultater i betragtning 25-47 i forordningen om midlertidig told, blev Hansol-gruppens endelige vægtede gennemsnitlige dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsat til 10,3 %. Som beskrevet i betragtning 49-50 i forordningen om midlertidig told, blev restdumpingmargenen fastsat til samme niveau.

3. SKADE

3.1. Indledning

- (55) Hansol-gruppen hævdede, at EU-erhvervsgrenens situation ikke forværredes, fordi en række skadesindikatorer enten udviklede sig positivt eller forblev stabile. Denne påstand blev allerede afvist i betragtning 95-96 i forordningen om midlertidig told og afvises hermed endeligt.
- (56) For at fastslå at der er tale om væsentlig skade, er det ikke nødvendigt, at skadesanalysen viser, at hver enkelt indikator tyder på en skadevoldende situation. I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 5, er én eller flere af de relevante skadesfaktorer ikke nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen. I dette tilfælde konstateres det, at skaden er væsentlig. Dette er især illustreret gennem rentabilitetsniveauet, de prisrelaterede indikatorer og EU-erhvervsgrenens markedsandel. Alle de stikprøveudtagne producenter oplevede en stærk lineær nedgang i fortjenesten og likviditeten, der faldt sammen med stigningen i importen fra Republikken Korea. Desuden forblev EU-erhvervsgrenens salgsmængde på EU-markedet relativt stabil, men da dette fandt sted samtidig med en betydelig stigning i EU-forbruget (+ 15 %), var EU-erhvervsgrenens markedsandel faktisk faldende. Selv om nogle

skadesindikatorer såsom kapacitetsudnyttelse, beskæftigelse, arbejdskraftomkostninger og investeringer ikke kunne fungere som indikatorer, der er udslagsgivende for afgørelsen vedrørende EU-producenternes skadevoldende situation, hverken modsagde eller udelukkede de konklusionen om, at der foreligger væsentlig skade.

- (57) De specifikke argumenter, der er fremført af Hansol-gruppen vedrørende særlige skadesindikatorer, besvares detaljeret i resten af dette afsnit.

3.2. Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen

- (58) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende definitionen af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen, bekræftedes konklusionerne i betragtning 51 og 52 i forordningen om midlertidig told.

3.3. EU-forbruget

- (59) Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger vedrørende EU-forbruget, bekræftedes konklusionerne i betragtning 53-55 i forordningen om midlertidig told.

3.4. Import fra det pågældende land

3.4.1. Mængde og markedsandel for importen fra det pågældende land

- (60) Importmængden fra det pågældende land i undersøgelsesperioden var langt over bagatelgrænsen ⁽¹⁾.
- (61) Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger vedrørende mængde og markedsandel af importen fra de pågældende lande, bekræftedes konklusionerne i betragtning 56-58 i forordningen om midlertidig told.

3.4.2. Prisen på import fra det pågældende land og prisunderbud

- (62) Hansol-gruppen anså den underbudsmargen på 8,1 %, der blev foreløbigt fastsat, for ikke at være betydelig på grund af den begrænsede importmængde (13,6 % af EU-forbruget). Parten hævdede, at i WTO-panelets rapport om *DRAM Chips* ⁽²⁾ defineres »betydelig« som vigtig, stor, direkte, mere end blot en nominal/marginal bevægelse. Parten henviser også til to sager (*Dense sodium carbonate* ⁽³⁾) og *Certain laser optical reading systems* ⁽⁴⁾), hvor Kommissionen har fundet, at underbudsmargenen var begrænset.
- (63) Kommissionen afviste Hansol-gruppens påstande af følgende grunde. Selv om Kommissionen i sagen *Dense sodium carbonate* anså en underbudsmargen på 6 % for at være ubetydelig, skal det for det første bemærkes, at markedsandelen for importen i den pågældende sag var langt lavere (3,2 % inden 1983, 1,4 % derefter) end i den aktuelle sag. For det andet vedrørte afgørelsen i sagen *Certain laser optical reading systems* hovedsagelig uensartede varer med mange forskellige egenskaber og tekniske forskelle, som var påvirket af hurtige teknologiske udviklinger, hvilket ikke er tilfældet for termopapirvarer. Sidst, men ikke mindst, fandt Kommissionen, at en underbudsmargen på 8,1 % for termopapir var betydelig, i betragtning af at mængden af dumpingimport var stor, og at den steg kraftigt i den betragtede periode. Som anført i betragtning 67 var den fastsatte endelige underbudsmargen endnu højere end den foreløbigt fastsatte, hvilket også modsiger argumentet om, at margenen måtte anses for at være begrænset.

⁽¹⁾ Grundforordningens artikel 5, stk. 7, fastsætter bagatelgrænsen til at være under 1 % af markedsandelen, medmindre de eksporterende lande tilsammen tegner sig for 3 % eller derover af EU-forbruget.

⁽²⁾ WTO's panelrapport i sagen »European Communities — Countervailing Measures on Dynamic Random Access Memory Chips from Korea« (De Europæiske Fællesskaber — udligningsforanstaltninger vedrørende Dynamic Random Access Memory Chips fra Republikken Korea), WT/DS299/R af 3.8.2015.

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse 90/507/EØF af 7. september 1990 om afslutning af den fornyede undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af svært natriumcarbonat med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EFT L 283 af 16.10.1990, s. 38).

⁽⁴⁾ Kommissionens afgørelse 1999/55/EF af 21. december 1998 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse optiske laserbaserede læsesystemer og de vigtigste bestanddele deraf til brug i motorkøretøjer med oprindelse i Japan, Korea, Malaysia, Folkerepublikken Kina og Taiwan (EFT L 18 af 23.1.1999, s. 62).

- (64) Hansol-gruppens påstand om, at beregningen af underbuddet var ulovlig, blev afvist af tilsvarende grunde som dem, der er redegjort for i afsnit 6.1.
- (65) For at anvende samme metode som ved dumpingberegningerne blev det i den endelige fase besluttet at beregne prisunderbuddet ved at anvende den samme vægtning som i afsnit 2.4.1. i denne forordning. Den underbudsmargen, der blev fastsat for Hansol-gruppen, var et vægtet gennemsnit af de margener, der var fastsat for salget af jumboruller (margen på mellem -5 %-0 % med en vægtning på 15 %-25 %) samt salget af små ruller (margen på mellem 10 %-20 % med en vægtning på 75 %-85 %). Denne tilgang og de korrektioner, der er nævnt i afsnit 2., medførte en revision af den underbudsmargen, der var blevet foreløbigt fastsat.
- (66) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner hævdede Hansol-gruppen, at Kommissionen ikke drog konsekvenserne af den negative underbudsmargen, der blev konstateret for én del af salget, og dermed overtrådte grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3. Denne påstand blev imidlertid afvist, fordi Kommissionen nåede frem til sine konklusioner på grundlag af de overordnede underbudsmargener i overensstemmelse med den normale praksis.
- (67) Den endelige underbudsmargen er på 9,4 %.
- (68) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende prisen på importen fra det pågældende land, og med undtagelse af underbudsmargenerne som anført i betragtningerne ovenfor, bekræftedes konklusionerne i betragtning 59-64 i forordningen om midlertidig told.

3.5. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

3.5.1. Makroøkonomiske indikatorer

3.5.1.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (69) Hansol-gruppen hævdede, at EU-erhvervsgrenens situation ikke forringedes set i lyset af de imponerende produktionsresultater (med én virksomhed som undtagelse), samt dét at nogle EU-producenter øgede deres produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse. Gruppen hævdede også, at kapacitetsudnyttelsen var tæt på fuld kapacitet.
- (70) Hvad angår produktionen, fremgår det af betragtning 70 i den midlertidige forordning, at EU-erhvervsgrenens produktionsmængde samlet set faldt med én procent. Denne negative tendens stemmer overens med konstateringen af, at EU-erhvervsgrenen befandt sig i en skadevoldende situation, i lyset af de høje faste omkostninger de afholder. Denne generelle konstatering bliver ikke modsvaret af nogle enkelte producenters situation. Under alle omstændigheder er den betydelige stigning i produktionen hos én ikke-stikprøveudtagen producent kun det matematiske resultat af genoptagelsen af de aktiviteter, der var blevet midlertidigt afbrudt, som forklaret i betragtning 71 i forordningen om midlertidig told. Desuden var én producent ved at udfase produktionen af termopapir. Dette fandt sted samtidig med en stigning i EU-forbruget i den betragtede periode (+ 15 %). I tidligere sager, f.eks. *Certain candles* ⁽¹⁾, konstaterede Kommissionen skade, selv om der var en stigning i produktionen (hvilket ikke er tilfældet for termopapir), når stigningen var mindre end stigningen i EU-forbruget.
- (71) Med hensyn til produktionskapacitet er det ikke korrekt, som parten hævdede, at alle EU-producenter undtagen én øgede deres produktionskapacitet. Den EU-producent, der er omtalt i betragtning 71 i forordningen om midlertidig told, øgede ikke som sådan sin produktionskapacitet. Producenten genstartede blot et produktionsanlæg, der ikke var tilgængeligt i 2012, og som derfor ikke blev talt med i den eksisterende kapacitet det år. Derudover fremhæves de vanskeligheder, som en stikprøveudtagen virksomhed havde vedrørende produktion i betragtning 70 i forordningen om midlertidig told.
- (72) Hvad angår den samlede kapacitetsudnyttelse, viser tabel 4 i forordningen om midlertidig told ikke en stigning, men et fald i kapacitetsudnyttelsen hos EU-erhvervsgrenen i den betragtede periode. Den betydelige stigning i kapacitetsudnyttelsen hos én producent var resultatet af genoptagelsen af aktiviteter efter den pause, der er omtalt i betragtning 71 i forordningen om midlertidig told.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1130/2008 af 14. november 2008 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse stearin-, paraffin- og vokslys samt lignende varer med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 306 af 15.11.2008, s. 22).

- (73) Selv om en kapacitetsudnyttelse på 92 % ganske vist kan forekomme høj, er det faktisk opfattelsen, at en forskel på 8 % mellem kapaciteten og den faktiske udnyttelse (navnlig i en branche med høje faste omkostninger) ikke er ubetydelig. Producenter af termopapir er nødt til at have konstante ordrer, og blive ved at sælge og producere for at undgå at deres produktionslinjer er inaktive. En papirproducent vil foretrække at sælge en vare til en lavere pris, snarere end at producere mindre, eftersom inaktive maskiner sandsynligvis medfører endnu større skade. I betragtning af både hvor kapitalintensiv papirindustrien er samt det ofte begrænsede udsving for prisfastsættelse ved salg, er en høj udnyttelsesgrad afgørende for rentabiliteten. Marginale ændringer i udnyttelsesgraden kan derfor være afgørende for, om en virksomhed får succes eller fiasko. Selve forskellen på 8 % er lig med en produktion af termopapir på 32 240 ton, hvilket overstiger Hansol-gruppens importmængder i 2015. Derudover har EU-producenter multifunktionelle apparater med »omstillingskapacitet« (swing capacity) og kan let øge kapaciteten, som nævnt i betragtning 125 i forordningen om midlertidig told. »Omstillingskapaciteten« kan dog ikke anvendes på et marked, hvor der findes dumping.
- (74) Som følge heraf blev ovenstående påstand afvist, og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftedes konklusionerne i betragtning 69–72 i forordningen om midlertidig told.

3.5.1.2. Salgsmængde og markedsandel

- (75) Hansol-gruppen påstod, at EU-erhvervsgrenens situation ikke forværredes, fordi i) EU-producenterne øgede deres salg i Unionen, og ii) besluttede at reducere salget af den pågældende vare til EU-markedet for at koncentrere deres indsats på markederne i tredjelande.
- (76) Ovenstående påstande blev afvist, for selv hvis EU-erhvervsgrenens salgsmængde på EU-markedet samlet set steg med 1 % i den betragtede periode, kunne EU-producenterne ikke til fulde udnytte stigningen i EU-forbruget (+ 15 %). Dette medførte et betydeligt tab af markedsandele. For så vidt angår påstanden om reduktionen af salget på EU-markedet er den i direkte modstrid med den første del af påstanden.
- (77) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftedes konklusionerne i betragtning 73–75 i forordningen om midlertidig told.

3.5.1.3. Beskæftigelse, arbejdskraftomkostninger og produktivitet

- (78) Hansol-gruppen hævdede, at EU-erhvervsgrenens situation ikke forringedes med henvisning til tabel 6 i forordningen om midlertidig told, der viser EU-erhvervsgrenens gode resultater med hensyn til beskæftigelse. Parten anførte også, at der ikke var nogen inflation, der kunne forklare en stigning i lønomkostninger.
- (79) Hvad angår beskæftigelsen fandt Kommissionen ikke, at EU-erhvervsgrenen fremviste gode resultater. Som fremhævet i forordningen om midlertidig told fandt Kommissionen derimod, at beskæftigelsen var faldet med 1 %. Ifølge det dossier, der var stillet til rådighed for interesserede parter, steg beskæftigelsesniveauet markant for to af EU-producenterne. I betragtning af disse producenters størrelse er dette dog kun lig med få job i absolutte tal, og for EU-erhvervsgrenen som helhed er der tale om et generelt fald. Under alle omstændigheder og i betragtning af, at i denne specifikke sektor følger beskæftigelsesniveauet nøje produktionen, kan beskæftigelse ikke anses for at være en indikator, der giver noget definitivt fingerpeg om den eventuelle skadevoldende situation for EU-producenterne.
- (80) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Hansol-gruppen, at arbejdsstyrken hos to EU-producenter burde udelukkes fra tabel 6 i forordningen om midlertidig told på grund af deres særlige situation. Denne påstand blev afvist, fordi der ikke blev fremsat nogen begrundelse for, hvorfor Kommissionen skulle have mulighed for at fravige sin sædvanlige praksis, hvad angår analysen af de makroøkonomiske skadesindikatorer.
- (81) For så vidt angår arbejdskraftomkostninger skal betragtning 86 i forordningen om midlertidig told fortolkes, som at stigningen i arbejdskraftomkostningerne ikke forekommer særlig høj i lyset af den årlige inflation.
- (82) Som følge heraf blev ovenstående påstande afvist, og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftedes konklusionerne i betragtning 77–79 og 85–86 i forordningen om midlertidig told.

3.5.1.4. Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (83) Hansol-gruppen hævdede, at EU-producenternes priser i Unionen burde undersøges nærmere. Parten satte spørgsmålstejn ved de manglende prisforhøjelser hos EU-producenterne i undersøgelsesperioden baseret på en påstand om, at nogle EU-producenter øgede deres salgspriser. Hansol-gruppen fremførte yderligere, at den nedgang i salgspriser, der fandt sted mellem 2013 og 2014, skyldtes den omstændighed, at én EU-producent oversvømmede EU-markedet med varer, som virksomheden ikke kunne sælge i Amerikas Forenede Stater («USA»).
- (84) Ovennævnte påstande blev afvist. For så vidt angår den første påstand er den omstændighed, at nogle producenter havde bebudet en række af prisstigninger, ikke ensbetydende med, at alle priserne også steg. Partens påstand er baseret på prisstigninger for EU-erhvervsgrenens salg til dens forretningsmæssigt forbundne virksomheder, hvilket kun udgør en mindre del af EU-forbruget. Ifølge tabel 7 i forordningen om midlertidig told, der er baseret på efterprøvede tal, skete der ikke en generel prisstigning i Unionen. Sidst, men ikke mindst, er faldet i salgspriserne mellem 2013 og 2014 tidsmæssigt sammenfaldende med det største fald i priserne for importen fra Republikken Korea ifølge tabel 3 i forordningen om midlertidig told.
- (85) Hvad angår den anden påstand, viser tabel 5 i forordningen om midlertidig told (EU-erhvervsgrenens salgsmængde på EU-markedet) ikke tegn på den påståede oversvømmelse. Mellem 2013 og 2014 faldt indekset fra 101 til 97.
- (86) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftedes konklusionerne i betragtning 82–84 i forordningen om midlertidig told.

3.5.1.5. Lagerbeholdninger

- (87) Hansol-gruppen hævdede, at EU-erhvervsgrenens situation ikke forværredes, fordi lagerbeholdninger faldt i både absolutte og relative tal, hvilket betød at EU-erhvervsgrenen ikke havde problemer med at sælge sin produktion.
- (88) Ovenstående påstande blev afvist, idet, som anført i betragtning 88 i forordningen om midlertidig told, samme vare generelt fremstilles efter specifikke ordrer fra brugerne. Derfor betragtes lagerbeholdninger ikke som en vigtig skadesindikator i denne type branche, da de følger produktionen, og i den betragtede periode var lagerbeholdningerne konsekvent ikke større end produktionen på en måned.
- (89) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftedes konklusionerne i betragtning 87–88 i forordningen om midlertidig told.

3.5.1.6. Rentabilitet og investeringer

- (90) Hansol-gruppen hævdede, at EU-erhvervsgrenens situation ikke forværredes, fordi dens investeringer blev mere end fordoblet i undersøgelsesperioden. Ifølge gruppen understøtter hverken tabel 10 i forordningen om midlertidig told eller beviserne i sagen udsagnet i betragtning 93 i forordningen om midlertidig told, om at de stikprøvedtagne producenter kun holdt deres investeringer på det niveau, der var absolut nødvendigt for at holde sig kørende. Gruppen hævdede også, at to stikprøvedtagne EU-producenter foretog store investeringer i 2014.
- (91) Ovenstående påstande blev imidlertid afvist, eftersom (på trods af at investeringsniveauet fordoblede sig) investeringsniveauet i absolutte tal forblev begrænset, navnlig i betragtning af den omstændighed, at f.eks. værdien af en ny produktionslinje for termopapir anslås til at udgøre 120 mio. EUR. Som påpeget i betragtning 119 i forordningen om midlertidig told udsatte EU-erhvervsgrenen nogle investeringer på grund af faldende fortjeneste i den betragtede periode.
- (92) Den samme part anmodede også om en fornyet vurdering af EU-erhvervsgrenens rentabilitet, fordi problemerne hos en stikprøvedtagen EU-producent angiveligt skyldtes faktorer, som ikke vedrørte dumpingimporten, men i stedet hovedsagelig skyldtes store omkostninger i forbindelse med lukningen af to anlæg, og derudover en anden virksomheds hensættelser til dækning af fremtidige betalinger af antidumpingtold i USA. Gruppen tilføjede, at enhver forudindtaget vedrørende de markedsstrategier, som de to andre stikprøvedtagne virksomheder gennemførte på forskellige geografiske markeder, burde elimineres og hævdede, at overordnet set opnåede de samme to virksomheder betydelige fortjenester i undersøgelsesperioden.

- (93) Kommissionen fandt ikke, at der var behov for en fornyet undersøgelse af EU-erhvervsgrenens rentabilitet, fordi alle de påståede ekstraordinære omkostninger allerede var isoleret og udelukket fra fastsættelsen af rentabiliteten i den foreløbige fase. Som angivet i betragtning 90 i forordningen om midlertidig told beregnede Kommissionen også rentabiliteten hos de stikprøveudtagne EU-producenter som nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen af et sådant salg, dvs. at rentabiliteten for ikke-EU-markeder ikke var omfattet. Disse påstande blev derfor afvist.
- (94) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftedes konklusionerne i betragtning 89–91, og — hvad angår investeringer — i betragtning 93 i forordningen om midlertidig told.

3.5.1.7. Dumpingmargenens størrelse, vækst, likviditet, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (95) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende dumpingmargenens størrelse, vækst, likviditet, investeringsafkast og evnen til at rejse kapital, bekræftedes konklusionerne i betragtning 76, 80, 81, 92 og 93, og — hvad angår investeringsafkast — betragtning 94 i forordningen om midlertidig told.

3.5.2. Konklusion vedrørende skade

- (96) På baggrund af analysen af bemærkningerne, som opsummeret i betragtning 55-95, bekræftedes konklusionerne i betragtning 95-98 i forordningen om midlertidig told.

4. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (97) Hansol-gruppen hævdede, at skaden ikke kunne tilskrives dumpingimporten fra det pågældende land, men i stedet skyldtes: virkningen af USA's antidumpingforanstaltninger mod en stikprøveudtagen EU-producent, virkningen af produktionsomkostninger kombineret med valutakurser og virkningen af prisen på phenolfrit termopapir. De fleste af argumenterne var en gentagelse af dem, der allerede var blevet fremført på det foreløbige stadium. De er alle behandlet i betragtning 98-101.
- (98) Hvad angår USA's antidumpingforanstaltninger bemærkede Kommissionen, at det i betragtning 109 i forordningen om midlertidig told er erkendt, at foranstaltningerne havde en vis indvirkning på den pågældende EU-producent. Men selv om disse virkninger ikke var begrænset til denne virksomhed, som forklaret i betragtning 110 i forordningen om midlertidig told, var den generelle indvirkning næsten ikke-eksisterende for EU-erhvervsgrenen som helhed i undersøgelsesperioden. I betragtning 110 i forordningen om midlertidig told blev det fastslået, at USA indførte høje afgifter for én EU-producent, men at disse afgifter blev ophævet i 2015, og at det delvist lykkedes den stikprøveudtagne EU-producent at kompensere for dette ved at øge eksporten til andre markeder. Hvorvidt den pågældende stikprøveudtagne EU-producent formåede at kompensere fuldt ud for det mistede salg i USA og opnå genrejsning er irrelevant, da disse omstændigheder ikke ville have nogen virkning på de fleste af oplysningerne vedrørende den pågældende EU-producent, som anført i betragtning 109 i forordningen om midlertidig told. I modsætning til hvad Hansol-gruppen fremfører, var der hverken en overflod af termopapir med oprindelse i Unionen på det tidspunkt, hvor USA's høje afgifter var gældende (denne påstand er desuden tilbagevist i betragtning 85) eller en stigning i salgspriserne i 2015 (som vist i tabel 3 og 7 i forordningen om midlertidig told). På grundlag af ovenstående samt konklusionerne i den foreløbige fase blev det konkluderet, at de undersøgte amerikanske antidumpingforanstaltninger ikke førte til et fald i hverken priser eller rentabilitet på EU-markedet.
- (99) Med hensyn til produktionsomkostningerne fokuserede parten i første omgang udelukkende på perioden 2014-2015. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger udvidede parten påstanden til at omfatte hele undersøgelsesperioden og fremførte, at stigningen i råvarepriserne, kombineret med at vekselkursen for euroen udviklede sig i negativ retning, særligt påvirkede EU-erhvervsgrenen. Det blev imidlertid fastslået, at i løbet af den betragtede periode skyldtes faldet i rentabiliteten den manglende overensstemmelse mellem omkostninger (+ 3 %) og priser (– 11 %), hvilket betød at faldet i priserne var større end stigningen i omkostningerne. På grundlag af ovenstående, og konklusionerne i den foreløbige fase blev det konkluderet, at stigningen i omkostningerne ikke kunne bryde årsagssammenhængen mellem den væsentlige skade og dumpingimporten fra Republikken Korea.

- (100) Hvad angår indvirkningen af priserne på phenolfrit termopapir, er de påståede højere indkøbspriser hos nogle af de virksomheder, der var forretningsmæssigt forbundet med den eksporterende producent, ikke i strid med den generelle konklusion i betragtning 113 i forordningen om midlertidig told, om »at enhedssalgspriserne på phenolfrit termopapir faldt mindre end enhedssalgspriserne for phenolholdigt termopapir i den betragtede periode«. Disse virksomheder tegner sig for en meget lille del af forbruget i Unionen. På grundlag af ovenstående og konklusionerne i den foreløbige fase blev det konkluderet, at EU-erhvervsgrenens pristryk ikke kunne tilskrives det påståede prisfald på phenolfrit termopapir.
- (101) Hansol-gruppen hævdede, at selv om ingen af de påståede omstændigheder hver for sig udgjorde en afgørende indvirkning, burde Kommissionen yderligere undersøge faktiske årsager til påstået skade, herunder deres samlede virkning. Denne påstand blev imidlertid afvist, da Kommissionen allerede havde foretaget en sådan samlet vurdering i betragtning 121 i forordningen om midlertidig told, og der ikke blev frembragt nogen nye elementer efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.
- (102) På baggrund af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftedes konklusionerne i betragtning 99–121 i forordningen om midlertidig told.

5. UNIONENS INTERESSER

5.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (103) Klageren hævdede, at der forelå en trussel om yderligere skade for EU-producenterne i lyset af Hansol-gruppens meddelelse om, at den vil øge sin kapacitet for termopapir inden udgangen af 2019. I betragtning af konklusionerne vedrørende væsentlig skade, foretog Kommissionen ikke en analyse af truslen om skade.
- (104) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger til EU-erhvervsgrenens interesser, bekræftedes konklusionerne i betragtning 123-128 i forordningen om midlertidig told.

5.2. Andre interesserede parters interesser

- (105) Den koreanske regering gentog sin påstand, der er fremsat i betragtning 132 i forordningen om midlertidig told, uden at fremlægge yderligere beviser. Denne påstand var allerede blevet afvist i den foreløbige fase.
- (106) Den koreanske regering hævdede også, at foranstaltningerne ikke er i Unionens interesse, fordi mange europæiske omspolere og importører gav udtryk for deres indvendinger under høringen i september 2016 (se betragtning 5 i forordningen om midlertidig told), fordi foranstaltningerne vil have en negativ indvirkning på de omspolere, der er Hansol-gruppens datterselskaber, der omfatter aftagersektoren i termopapirbranchen, og fordi EU-producenter er store virksomheder, mens de omspolere, der er Hansol-gruppens datterselskaber, mest er små og mellemstore virksomheder (»SMV'er«) uden særlig stor mulighed for at påvirke priserne.
- (107) Ovennævnte påstande blev afvist. I forbindelse med undersøgelsen blev det ikke konstateret, at et flertal af omspolere og importører i Unionen er imod foranstaltningerne, som uddybet i betragtning 109. Det var endvidere ikke muligt at afgøre, i hvilket omfang foranstaltningerne ville påvirke Hansol-gruppens datterselskaber i Unionen i negativ retning, også i betragtning af at Hansol-gruppen selv understregede, at et af disse datterselskabers negative resultater skyldtes dårlig administration. Med hensyn til størrelsen af de omspolere, der er Hansol-gruppens datterselskaber, skal det bemærkes, at de i sidste ende er en del af en stor gruppe. Da Hansol-gruppen selv anerkendte, at de endelige kunder ikke er villige til at acceptere prisstigninger, konkluderes det, at kunderne har en fordelagtig forhandlingsposition i prisforhandlingerne.
- (108) Hansol-gruppen hævdede, at aftagerindustrierne i EU næsten enstemmigt er imod indførelsen af foranstaltninger, og at mindst 36 ikke forretningsmæssigt forbundne omspolere og slutbrugere — ifølge oplysningerne i den udgave, der stilles til rådighed for interesserede parter — gav udtryk for deres stærke modstand mod foranstaltningerne. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod parten, at Kommissionen havde overset det faktum, at størstedelen af den samarbejdsvillige aftagerindustri af omspolere og brugere var imod indførelsen af foranstaltninger. Det hævdedes, at den omstændighed, at ikke alle aftagerindustrier i Unionen udtrykte deres modstand, eller at mange af dem ikke gentog deres synspunkt efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, ikke minimerede deres modstand.

- (109) Ovennævnte påstande blev afvist. Betragtning 129 i forordningen om midlertidig told analyserer det begrænsede samarbejde fra nogle parter. Mange aftagerindustrier i Unionen forblev tavse i løbet af undersøgelsen, og ingen aftagerindustri fremførte synspunkter efter hverken den foreløbige eller den endelige fremlæggelse af oplysninger. Denne tavshed kunne ikke fortolkes som værende imod foranstaltningerne, men kun som et udtryk for en »ukendt holdning«. Hvad angår indkøbsmængden af termopapir, vejer de omspolere, der gav sig til kende og som gav udtryk for, at de går ind for foranstaltningerne, (som nævnt i betragtning 130 i forordningen om midlertidig told) tungere end dem, der ikke havde givet udtryk for deres synspunkter eller var imod foranstaltningerne. Efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger tilkendegav endnu en omspuler sin støtte til foranstaltningerne. Også sammenslutningen Confederation of European Paper Industries, der i sidste ende repræsenterer mange aftagerindustrier, tilkendegav sin støtte til foranstaltningerne i både den indledende og den endelige fase. De dokumenter, der var tilgængelige for interesserede parter, viser, at omkring en tredjedel af de ikke forretningsmæssigt forbundne omspolere og slutbrugere, der er nævnt i betragtningen ovenfor, var imod foranstaltningerne på et tidspunkt i sagen forud for fremlæggelsen af de foreløbige oplysninger.
- (110) Hansol-gruppen påstod, at foranstaltningerne er i strid med de europæiske virksomheders interesser, fordi EU-markedet kan defineres som et duopol/oligopol, og konkurrence bør fremmes, og eftersom der ikke findes alternative forsyningskilder, mangler EU-producenterne konkurrencedygtig infrastruktur og vil ikke være i stand til effektivt at omstille produktionen til termopapir, fordi det er højst usandsynligt, at de mindre EU-producenter vil ændre en forretningsmæssig beslutning, som resulterer i øget rentabilitet, og fordi europæiske SMV'er, der er aktive i aftagerindustrien, vil opleve en begrænset forsyning kombineret med urimelige priser, hvilket vil true deres overlevelse i alvorlig grad. Desuden ville foranstaltningerne fjerne konkurrencen og medføre et tab af beskæftigelse for brugerne.
- (111) Ovennævnte påstande blev afvist. Den blotte eksistens af nogle få producenter i Unionen er irrelevant, og som anført i betragtning 115 i forordningen om midlertidig told er der ingen beviser for konkurrencebegrænsende praksis. Ifølge betragtning 131 i forordningen om midlertidig told er der flere forsyningskilder i Unionen. Der findes yderligere alternativer: Hansol-gruppens import (til rimelige priser) og mindre import fra andre tredjelande. Påstanden om manglende konkurrencedygtig infrastruktur modsiges af bl.a. Hansol-gruppens indlæg af 8. december 2016, som beskriver EU-erhvervsgrænsen som »højtydende«. Hvad angår den mindre EU-producent kan den ændre sin afgørelse, hvis der er bedre udsigter for termopapir. For så vidt angår aftagerindustrien, er det opfattelsen, at den vil drage fordel af EU-erhvervsgrænsens betydelige kapacitet (jf. betragtning 73), de forskellige ovennævnte forsyningskilder og af den genoprettede konkurrence på EU-markedet.
- (112) Hansol-gruppen påstod også, at foranstaltninger ikke ville være i forbrugernes interesse, fordi de ville blive forhindret i at få adgang til termopapir til en rimelig pris. Da der ikke foreligger nogen vægtige beviser til støtte for denne påstand, blev den afvist.
- (113) Hansol-gruppen hævdede endvidere, at foranstaltninger ud over en overflod af kinesiske små ruller ville medføre oprettelsen af nye omdannelsesanlæg omkring EU's grænser med fri adgang til råvarer, hvilket ville betyde, at mange omspolere i Unionen måtte lukke. Da der ikke foreligger nogen vægtige beviser til støtte for denne påstand, blev den afvist.
- (114) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger til andre interesserede parters interesser, bekræftedes konklusionerne i betragtning 129-134 i forordningen om midlertidig told.

5.3. Andre påstande

- (115) Hansol-gruppen påstod, at en lille gruppe af europæiske virksomheder prøver at skabe en kunstig stigning i deres rentabilitet ved at få Kommissionen til at misbruge antidumpinginstrumentet.
- (116) Ovennævnte påstand blev ikke uddybet yderligere. Kommissionen understregede, at undersøgelsen blev udført inden for de gældende retlige rammer med de højeste standarder for upartiskhed og gennemsigtighed.

5.4. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (117) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende Unionens interesser, bekræftedes konklusionerne i betragtning 135 i forordningen om midlertidig told.

6. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

6.1. Skadestærskel

- (118) Ingen parter fremsatte bemærkninger efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger til den målførtjeneste, der var anvendt foreløbigt til beregning af målprisunderbuddet. Der var heller ingen parter, der fremsatte bemærkninger til målførtjenesten i den endelige fase
- (119) Hansol-gruppen anfægtede Kommissionens brug af artikel 2, stk. 9, i forbindelse med skadesberegningerne, og anførte, at artikel 2, stk. 9, forekommer under dumpingbestemmelserne i grundforordningen og derfor ikke kan anvendes til beregning af skadesmargenen. Parten anfægtede, at beregningen i vid udstrækning er baseret på justerede salgstransaktioner for små ruller, som er en anden vare, der ikke er omfattet af undersøgelsen. Ifølge Hansol-gruppen er der ingen konkurrence mellem salget af små ruller i Unionen af dens forretningsmæssigt forbundne omspoler, og EU-erhvervsgrenens salg af jumboruller, og ved at beregne skadesmargenen på grundlag af priserne ved salg af en vare, der ikke er samme vare i henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 4, har Kommissionen overtrådt grundforordningens artikel 3, stk. 3. Parten understøttede sine argumenter vedrørende årsagssammenhæng med anvendelsen af grundforordningens artikel 3, stk. 6, WTO-appelorganets rapport om Kina — GOES ⁽¹⁾, og WTO-panelrapporten om Kina — X-ray ⁽²⁾.
- (120) Formålet med at beregne en skadesmargen er at fastslå, hvorvidt det at indføre en lavere toldsats (end den, der er baseret på dumpingimporten) for eksportprisen for dumpingimporten ville være tilstrækkeligt til at eliminere den skade, som dumpingimporten har forvoldt. Vurderingen bør foretages på grundlag af eksportprisen, Unionens grænse, som anses for at være et niveau, der kan sammenlignes med EU-erhvervsgrenens pris ab fabrik. Ved salg gennem forretningsmæssigt forbundne importører beregnes eksportprisen, på samme måde som ved beregning af dumpingmargenen, på grundlag af videresalgsprisen til den første uafhængige kunde behørigt justeret i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. Da eksportprisen er et nødvendigt element i forbindelse med beregning af skadesmargenen, og da denne artikel er den eneste artikel i grundforordningen, der fastlægger beregningen af eksportprisen, er anvendelsen af denne artikel altså berettiget.
- (121) Kommissionen var af den opfattelse, at fastlæggelse af den relevante importpris til underbuds- og målprisunderbuds-beregninger ikke bør påvirkes af, hvorvidt eksporten foregår til forretningsmæssigt forbundne eller ikke forretningsmæssigt forbundne aktører i Unionen. Den metode, som Kommissionen fulgte, sikrede, at begge omstændigheder undergår lige behandling.
- (122) Beregning af skadesmargenen bør normalt baseres på en sammenligning af priserne på det niveau, hvor konkurrencen i EU finder sted. I dette tilfælde er det kun en lille andel af eksportsalget af den pågældende vare, der foregår til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i EU. Størstedelen af salget af den pågældende vare foregår til forretningsmæssigt forbundne omspolere i Unionen, som omdanner varerne til små ruller. I disse tilfælde foregik det meste af konkurrencen blandt de forretningsmæssigt forbundne omspolere. Ligesom ved dumpingberegninger kunne disse salgspriser ikke anses for at være pålidelige med henblik på en objektiv prissammenligning. Af den grund var det nødvendigt at beregne importpriserne for den pågældende vare. I afsnit 2.2. uddybes yderligere de grunde, der er, til at små ruller ikke kan ignoreres i beregningerne og hvorfor det for visse transaktioner var nødvendigt at beregne eksportpriserne.
- (123) Idet Kommissionen bekræftede medtagelsen af små ruller i beregningerne, er henvisningerne til grundforordningens artikel 3, stk. 3 og 6, WTO-appelorganets rapport om Kina — GOES og WTO-panelrapporten om Kina — X-ray uden relevans.
- (124) Af ovenstående grunde konkluderede Kommissionen derfor, at den anvendte metode var fyldestgørende og afviste disse påstande.
- (125) For at anvende samme metode som ved dumpingberegningerne blev det i den endelige fase besluttet at beregne skadesmargenen ved at anvende den samme vægtning som i afsnit 2.4.1. i denne forordning. Denne tilgang og de korrektioner, der er nævnt i afsnit 2., medførte en revision af den skadesmargen, der var blevet foreløbigt fastsat.

⁽¹⁾ WTO-appelorganets rapport om Kina — GOES, WT/DS414/AB/R af 18. oktober 2012, præmis 128.

⁽²⁾ WTO-panelrapporten om Kina — X-ray, WT/DS425/R af 26. februar 2013, præmis 7.50.

- (126) Den endelige skadesmargen, der dermed fastsættes, er på 37,0 %.

6.2. Foranstaltningernes form

- (127) Der mindes om, at de fleste af Hansol-gruppens salg foregår gennem forretningsmæssigt forbundne parter for omdannelse til små ruller. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger betvivlede Hansol-gruppen, at Kommissionen havde anvendt den beregnede cif-pris som fællesnævner for disse salg (se betragtning 51). I den forbindelse fremførte gruppen bl.a., at den cif-pris, som Kommissionen havde anvendt foreløbigt som fællesnævner i dumpingberegningen for disse salg, ville medføre en told, der var højere end beløbet for den konstaterede dumping. For at opveje dette misforhold foreslog Hansol-gruppen, at Kommissionen burde anvende en antidumpingtold i form af et specifikt beløb pr. ton i stedet for en værditold.
- (128) Påstanden blev behørigt analyseret, og i lyset af de specifikke omstændigheder i denne sag i forbindelse med fastsættelsen af en pålidelig cif-pris for disse salg konkluderede Kommissionen, at det ville være mere hensigtsmæssigt at anvende en told, der ikke kræver, at der fastsættes en pålidelig cif-pris. Kommissionen besluttede derfor, at antidumpingtolden burde indføres som et fast beløb pr. ton, i EUR pr. nettoton i stedet for en værditold, som det var blevet foreslået midlertidigt.

6.3. Endelige foranstaltninger

- (129) Under hensyntagen til de spørgsmål, der er omhandlet i ovenstående afsnit bør antidumpingtoldsatserne, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, være baseret på dumpingmargenen og være som følger:

Land	Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)	Endelig skadesmargen (%)	Endelig toldsats (%)	Endelig fast toldsats — EUR pr. ton
Republikken Korea	Hansol-gruppen (Hansol Paper Co., Ltd. og Hansol Artone Paper Co., Ltd)	10,3	37,0	10,3	104,46
	Alle andre virksomheder	10,3	37,0	10,3	104,46

- (130) Efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Hansol-gruppen, at den specifikke told, der var beregnet og indberettet i den sidste kolonne i ovenstående tabel ville afspejle et dumpingbeløb, der oversteg det beløb, der konstateredes i forbindelse med undersøgelsen. Den beregning, som gruppen havde foretaget for at nå til denne konklusion, var dog fejlagtig, da den ikke tog højde for den vægtning, der er beskrevet i betragtning 46 i forordningen om midlertidig told og i betragtning 49. Påstanden blev derfor afvist.
- (131) De individuelle virksomhedsspecifikke antidumpingtoldsatser, der er anført i denne forordning, er fastsat på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse.
- (132) Som det fremgår af betragtning 50 i forordningen om midlertidig told, var der i dette tilfælde udbredt samarbejdsvilje, da importen fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter udgjorde den samlede eksport til Unionen i undersøgelsesperioden. Derfor var restantidumpingtolden baseret på niveauet for den samarbejdsvillige virksomhed.
- (133) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden vil den for »alle andre virksomheder« finde anvendelse på både de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i denne undersøgelse og de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.

6.4. Endelig opkrævning af den midlertidige told

- (134) I betragtning af de konstaterede dumpingmargener og den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, bør de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt. De beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige told, jf. artikel 1, stk. 2 i nærværende forordning, frigives.
- (135) Det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036, har ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af visse typer letvægtstermopapir af en vægt på 65 g/m² eller derunder, i ruller af en bredde på 20 cm eller derover med en vægt (inklusive papiret) på 50 kg eller derover og en diameter (inklusive papiret) på 40 cm eller derover («jumboruller»), med eller uden basecoat på den ene eller begge sider, overtrukket med en varmfølsom belægning på den ene eller begge sider, og med eller uden dæklag, med oprindelse i Republikken Korea og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 4809 90 00, ex 4811 90 00, ex 4816 90 00 og ex 4823 90 85 (Taric-kode: 4809 90 00 10, 4811 90 00 10, 4816 90 00 10, 4823 90 85 20)
2. Den endelige antidumpingtold for den i stk. 1 omhandlede vare fastsættes til et fast beløb på 104,46 EUR pr. nettoton.
3. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2016/2005, opkræves endeligt. Beløb til sikkerhedsstillelse, som ligger ud over toldsatsen i artikel 1, stk. 2, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. maj 2017.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand